

57. Den rika bondedottern.

HI, S. L. S. 82, 262 (text!); 397 (mel.)¹

Åb, Hitis, Böle.

Sj. *Lisa Rosenlund* (lärt visan av sin far).

Uppt. O. R. Sjöberg 1880-talet.

Ko - nun - gen han lej - - ta i ni - - e ko - nun - ga - rik. Men
al - der han fann sin ve - der - li - - ga lik. Hon äst här en
ro - - sa i - - bland al - - la.

Hitis, Böle. Sj. *Lisa Rosenlund*. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. Konungen han lejta i nie konungarik,
men alder han fann sin vederlika lik.
— hon äst här en rosa ibland alla —
2. Så svarade små svennen, som på golvet gå:
»Jag vet av en jungfru i denna här gård.»
3. »Vi salom våra hästar, vi siom våra ty,
ty i morgon skola vi rida till rika bondaby.»
4. När som de kommo till rika bondaguål,
uti rika bonden för konungen står.
5. »Hör du rika bonden, vad vill du nu mig svara?
Jag vill din dotter till drottninga taga.»
6. Rika bonden svarade liksom han vore vred:
»Jag äger ingen dotter i denna här världen mer.»
7. Konungen han slankar i stenstugan in,
där rika bondahustrun sitter och fållar gyllene skinn.
8. »Hör du rika bondahustru, vad vill du nu mig svara?
Jag vill din dotter till min drottninga taga.»
9. Rika bondahustrun hon svarade liksom hon vore ond:
»Jag äger ingen dotter i denna här stund.»

¹ Mel. ingår även i S.L.S. 125, 61. Orig. tonart Gess-dur.

10. »Vill du int giva din dotter åt mig,
så låter jag hugga halsen utav dig.»
11. Rika bondahustrun svarade med gråtande ton:
»Gåin upp i högan loft, där ligga syskorna två.»
12. Konungen han slankar i höga loftes bro
med silkessticka strumpor och gullspända skor.
13. Konungen han lyft dörrarna av axlarna ner,
och rika bondadöttrorna vakna därvid.
14. »Hör du liten Kersten, vad vill du mig svara?
Jag vill dig till min drottninga taga.»
15. »Eder behöves en bättre gemål än vi som gå här och valla bondafår.
16. Eder behöves ett bättre gelik,
eder behöves ett riddarbarn så rikt.»
17. Konungen han tog liten Kersten på sina knä,
han skänkte henne gullringar och fästning därvid.
18. Konungen han skänkte henne klädningen grön,
och gullet det glimmar i varenda söm.
19. Konungen tog liten Kersten bättre i sin famn,
han skänkte henne gullkrona och drottninga namn.
20. »Femtona alnar av skarlakan röd skall din kära far och mor få till vaggarelön.
21. Femtona sätringsrum så slår man uppå rår,
som din kära far och mor skall bygga bo uppå.»
22. Konungen tog liten Kersten och sätt un i förgyllene vagn;
hennes kära far och mor de redo därnäst.
23. När som de kommo till konungaguål,
så stod den klädd i kamilahuår.
24. Konungen tog liten Kersten och sätt i förgylle stol;
liten Kersten hon glimmar liksom en sol.
25. Konungen tog liten Kersten och sätt uppå en förgyllene bänk,
och fröknar och mamseller bar för henne skänk.
— hon äst här en rosa ibland alla —
-